

หว้าอังกา(หว้าอังกาใต้)

MYRTACEAE

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นเล็ก สูงได้ถึง 15 ม. เปลือก สีน้ำตาลอ่อน ค่อนข้างขรุขระ ใบกว้าง 2-4 ซม. ยาว 5-11 ซม. รูปไข่ถึงขอบขนานแกมรี ปลายแหลมกว้าง โคนรูปลิ้นไม่เท่ากัน โค้งตามขอบ สีเขียวเข้มเป็นมันด้านบน เนื้อคล้ายหนังแข็ง เส้นกลางใบเป็นร่องด้านขอบ เส้นใบข้างเล็กเรียวหลายคู่ ไม่ชัดทั้งสองด้านหรือขนเล็กน้อยด้านล่าง เส้นขอบใบจาง 1(2) โกล้ขอบใบ ก้านใบยาว 3-7 ซม. เส้นมีร่องด้านขอบ มักมีแต้มสีแดงเข้ม กิ่งสีเทาอ่อนถึงสีน้ำตาลแดง เล็กเรียว เป็นมุมเล็กน้อยเมื่ออ่อน ดอก เล็ก สีขาวหรือออกสีเขียวอ่อน ออกเป็นช่อแน่น แตกแขนง ยาวได้ถึง 2 ซม. ที่ง่ามใบ มีสองสามดอก ก้านช่อดอกยาว 2-6 มม. ไม่เป็นมุมหรือเป็นปีก ก้านดอกยาว +- 2 มม. มีใบประดับชัดที่ปลาย ถ้วยฐานดอกสูง +-4 มม.รูปกรวย สอบแคบไปเป็นก้านยาว +- 2 มม. กลีบเลี้ยง 4 กลีบยาว < 1 มม. ขอบโปร่งแสง กลีบดอกเชื่อมกันเป็นหมวกและร่วงเร็ว มีจุดต่อมแน่น เกสรเพศผู้และก้านเกสรเพศเมีย ยาว 5-4 ซม. ผล ยังไม่พบ

พบตามขอบป่าดิบ-ป่าไผ่ สูง 50-700 ม. ขึ้นได้น้ำ จ. ชุมพร ระนอง พังงา พัทลุง ตรัง ยะลา คล้ายกับ ssp. *Angkae* ใบยาว 7.5- 14 ซม. ก้านใบยาวได้ถึง 1 ซม. ดอกใหญ่กว่าถ้วยฐาน 5-7 ซม. กลีบเลี้ยงยาว 1.5-2 มม. พบในป่าที่สูงในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย

อ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : ธรินทร์พรินต์แอนด์พับลิชชิง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

